

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אינהו פטרי? אדם - אדם פטר, בהמה - בהמה פטרה דכתיב: (במדבר ג) קח את הלויים תחת בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם.											⚡
הכי קאמר: כהנים ולויים פטורין בהמתם מקל וחומר, אם הפקיעה בהמתם של לויים בהמה של ישראל במדבר, דין הוא שתפקיע את של עצמן	אביי:										⚡
והא פטרו אינהו קתני?	א"ל רבא:										⚡
ועוד, אם איתא, אפילו מבכור בהמה טהורה נפטרו											⚡
לא נפטרו מבכור בהמה טהורה, אלא מפדיון הבן ופטר חמוך	אלמה תנן:										■ ⚡
הכי קתני: כהנים ולויים פטרו הן עצמן מקל וחומר, אם הפקיעה קדושתן של לויים קדושתן של ישראל במדבר, לא יפקיע את של עצמן	אלא אמר רבא:										⚡
אשכחן - אדם בהמה טמאה מנלן?											⚡
אמר קרא: (במדבר י"ח) אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה, כל שישנו בבכור אדם - ישנו בבכור בהמה טמאה, וכל שאינו בבכור אדם - אינו בבכור בהמה טמאה.											⚡
לדידך דאמרת בהמתם, בן לוי דהוה ליה שה דאפקע - ליפקע, דלא הוה ליה שה דליפקע - לא ליפקע	רב ספרא לאביי:										⚡
בין לדידך בין לרבא, בן חדש דאפקע - ליפקע פחות מבן חדש דלא אפקע - לא ליפקע											⚡
לוייה לא תיפקע											⚡
אלמה אמר רב אדא בר אהבה לוייה שילדה - בנה פטור מחמש סלעים?	רב אדא בר אהבה]										■ ⚡
הא לא קשיא, כדמר בריה דרב יוסף משמיה דרבא											⚡
דאמר: פטר רחם - בפטר רחם תלה רחמנא.	[מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא]										⚡
ואהרן שלא היה באותו מנין - לא ליפקע											⚡
למה נקוד על אהרן שבחומש הפקודים - שלא היה באותו מנין	דתניא:										■ ⚡
אמר קרא: הלויים - והקשו כל הלויים זה לזה											⚡
כהנים מנלן?											⚡
כדרכי יהושע בן לוי											⚡
בעשרים וארבעה מקומות נקראו כהנים - לויים, וזה אחד מהן (יחזקאל מ"ד) והכהנים הלויים בני צדוק	דאמר ר' יהושע בן לוי:										■ ⚡
ולדורות מנלן?											⚡
אמר קרא: (במדבר ג) והיו לי הלויים והיו - בהווייתן יהו.											⚡
ועוד, אם איתא, אפילו מבכור בהמה טהורה נפטרו	[רבא] {ש"מ}										■
וממאי דבשה?											⚡
נאמר כסף לדורות, ונאמר שה לדורות, מה כסף האמור לדורות - בו פדו לדורות, בו פדו - לאותה שעה, אף שה האמור לדורות - בו פדו לדורות, בו פדו באותה שעה	רב חסדא:										⚡
מה לכסף - שכן פודין בו הקדשות ומעשר שני											⚡
אלא אמר קרא: (במדבר י"ח) אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה מה בכור אדם - לא חלקת בין לדורות בין לאותה שעה בכסף, אף בהמה טמאה - לא תחלוק בו בין לדורות בין לאותה שעה - בשה.											⚡
שה אחד של בן לוי פטר כמה פטרי חמורים מישראל	ר' חנינא:										■
תדע, שהרי מנה הכתוב עודפים באדם, ולא מנה עודפין בבהמה.	אביי:										■

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ממאי? דילמא לא הוי נפישו להו בהמות טובא?												⚡	ד:
לא ס"ד דכתיב (במדבר ל"ב) ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד												!	ד:
דילמא אפילו הכי, פשוטים דלויים הוו קיימי לבהדי בכורי ישראל?												⚡	ד:
אמר קרא: (במדבר ג') ואת בהמת הלויים תחת בהמתם - בהמה אחת תחת, בהמות הרבה												!	ד:
ואימא, (יונה ד') בהמה רבה												⚡	ד:
א"כ, ליכתוב קרא או בהמה תחת בהמה או בהמתם תחת בהמתם, מאי בהמת תחת בהמתם - ש"מ חד פטר טובא												!	ד:
אף אנן נמי תנינא: ופודה בו פעמים הרבה	רבא:											■	ד:
ור' חנינא												⚡	ד:
טעמא דמתני' מפרש והכי קאמר: מאי טעמא פודה בו פעמים הרבה - משום דשה אחד של בן לוי פוטר כמה פטרי חמורים של ישראל.												!	ד:
קדשו בכורות במדבר	איתמר, ר' יוחנן:											⚡	ד:
לא קדשו בכורות במדבר	ריש לקיש:											⚡	ד:
ר' יוחנן אמר קדשו בכורות במדבר דהמנא אמר ליקדשו, כדכתיב: (שמות י"א) קדש לי כל בכור	[ר' יוחנן]											■	ד:
וריש לקיש אמר לא קדשו בכורות במדבר מדכתיב: (שמות י"ג) והיה כי יביאך וכתבי בתריה והעברת, מכלל דמעיקרא לא קדוש	[ריש לקיש]											■	ד:
עד שלא הוקם המשכן - היו במות מותרות ועבודה בבכורות	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:											⚡	ד:
באותן שיצאו מצרים	אמר ליה: [ר"ל]											!	ד:
הכי נמי מסתברא, דאי לא תימא הכי, בן שנה בר מיעבד עבודה הוא?												■	ד:
ודקארי לה, מאי קארי לה?												⚡	ד:
הכי קא קשיא ליה: אי אמרת בשלמא דלא פסיק קדושתיהו - הנך דמעיקרא נמי לא פקעא קדושתיהו, אלא אי אמרת דפסק קדושתיהו - הנך דמעיקרא נמי פקעא ליה קדושתיהו	[רבי יוחנן]											!	ד:
ואידך:												⚡	ד:
דקדוש - קדוש דלא קדוש - לא קדוש.	[ריש לקיש]												ד:
אותו היום שהוקם המשכן קרבו להם בישראל נדרים ונדבות חטאות ואשמות בכורות ומעשרות	איתיביה:											⚡	ד:
הכי נמי - באותן שיצאו מצרים ומינה אותו היום הוא דקרוב, מיכן ואילך לא קרוב												!	ד:
אותו היום שהוקם המשכן קרבו להם ישראל נדרים ונדבות חטאות ואשמות בכורות ומעשרות אותו היום - אין, מיכן ואילך - לא	איכא דאמרי איתיביה ריש לקיש לר' יוחנן:											⚡	ד:
אימא: מאותו היום ואילך												!	ד:
ומאי קמשמע לך?												⚡	ד:
מאותו היום - אין, מעיקרא - לא, אלמא - חובות בכמה לא קרוב												!	ד:
נמצאת אתה אומר, בשלשה מקומות קדשו בכורות לישראל, במצרים ובמדבר ובכניסתן ישראל לארץ	תא שמע:											⚡	ד:
במצרים מהו אומר - (שמות י"א) קדש לי כל בכור												⚡	ד:
במדבר הוא אומר: (במדבר ח') כי לי כל בכור בבני ישראל												⚡	ד:
בכניסתם לארץ הוא אומר: והיה כי יביאך והעברת												⚡	ד:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה-O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בשלשה מקומות הוזהרו על הבכורות ליקדש - ולא קדשו	רב נחמן בר יצחק:										!	◇	:ד
ובמצרים נמי לא קדוש? הא קאמר' דקדוש											?		:ד
ה"ק: מהן קדשו ומהן לא קדשו											!		:ד
ובמדבר לא קדשו? והכתיב: (במדבר ג) פקוד כל בכור זכר לבני ישראל	מתקיף לה רב פפא:										?		:ד
אלא, אי איתמר הכי איתמר:											!		:ד
קדשו ולא פסקו	רבי יוחנן:										!	◇	:ד
קדשו ופסקו	ריש לקיש:										!	◇	:ד